

DenBosch November 2000

De virtuele bibliotheek van de toekomst.

In de meeste concepten van digitale bibliotheken tot nu toe staan vooral de vele technische mogelijkheden, functionaliteit en overzichtelijkheid voorop. In deze bibliotheek staat niet de technologie zelf voorop, maar wordt een wereld gecreëerd waarin een nieuwe inhoud wordt gegeven aan de begrippen "ordening", "chaos" en "collectiviteit". Bij het ontwerp stond een tekst van de Italiaanse schrijver Italo Calvino centraal: "Het is niet waar dat ik me niets herinner; de herinneringen zijn er nog,

verborgen in de grijze kluwen van mijn hersens, in het vochtige zandbed dat zich afzet op de rivierbodem van mijn gedachten". Wanneer wij een herinnering op willen roepen, draaien wij om een geheugenplaats heen en worden geleid door associaties en emoties. Samen geven wij de wereld een collectief geheugen met aan de oppervlakte onze actuele associaties en - latent in de diepte - ook de sporen van de oude Grieken. Daarmee realiseert deze virtuele toekomstbibliotheek de waarden van de klassieke bibliotheek: wij zijn het beste archief van onze tijd. De virtuele bibliotheek organiseert in dit concept ons geheugen, dat wordt voorgesteld als een fractalspiraal.

De kolommen van de eerste stenen tempels zagen er uit als rietbundels. Men wist nog niet hoe een stenen tempel er uit zou zien. De eerste auto's waren koetsen waarop een motor was gemonteerd. De auto had nog geen eigen identiteit. De virtuele bibliotheek van de toekomst kunt u zien op uw com-puter. Het eigen medium kennen we nog niet. Nadat de agrarische ontwikkeling in de vorige eeuw, werd ingehaald door de industriële revolutie, die weer werd ingehaald door de snelle technologische ontwikkeling, start er een nieuwe fase waarbij de computers tussen ons in wegvallen. We zijn in staat om direct vanuit onze geest kennis en informatie maar ook emotie te communiceren. op een mondiaal niveau. In deze stroom ontstaat een spontane ordening, een archief dat continu in beweging is.

Het menselijke geheugen werkt volgens een fractalspiraal. Wanneer we een herinnering willen oproepen draaien we steeds dichterbij een geheugenplaats heen, geleid door associaties en emoties. Wij hoeven boeken niet meer te onthouden zoals de Perzen volgens Kader Adollah wel moesten doen toen hun boeken verbrand werden. Geavanceerde toekomstige techniek maakt chaos mogelijk in een bibliotheek als een virtueel theater. Samen geven we de wereld een collectief geheugen. Met aan de oppervlakte onze actuele associaties en latent in de diepte de sporen van bijvoorbeeld de oude Grieken. Iedere menselijke herseneiwitcel gaat binnen enkele uren dood. Toch blijft je geheugen, de herinnering, bestaan. De bestaande waarden van de bibliotheek, -beschikbaar stellen ordening en archivering- krijgen een nieuw medium. Wij zijn het beste archief van onze eigen tijd.

"Het is niet waar dat ik me niets herinner; de herinneringen zijn er nog, verborgen in de grijze kluwen van mijn hersens, in het vochtige zandbed dat zich afzet op de rivierbodem van mijn gedachten". (Italo Calvino)

Wat je ook doet, waar je ook bent, gedachten komen als vanzelf in je op.

Je bent er niet naar op zoek. Van zeeëgel naar zeester, naar ijsster, naar zon, naar lampje, naar bedjes, naar beer en huis...

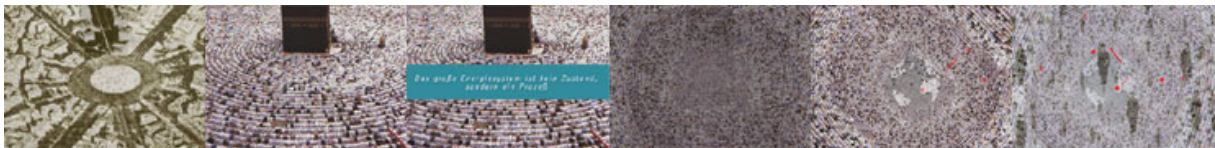
Het verloop van de gedachtenbeelden lijkt chaotisch maar is in wezen associatief:
De emoties en de gevoelens die bij de beelden horen moet je nog missen.

"Ik kan nog wel herinneringen ophalen van toen ik 10 was.
Maar ik kan me niet meer hetzelfde kind voelen."

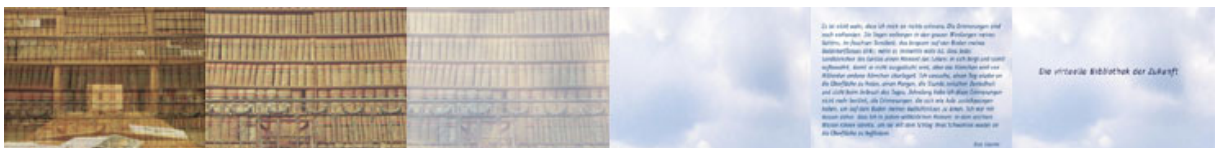
De volgende stap is dat we ervaringen gaan delen met een ander.
Buiten gedachten en feiten wordt de overdracht van gevoel en emotie mogelijk.
Uiteindelijk wordt het proces van overdracht mondiaal.

Een directe uitwisseling tussen alle mensen is nu mogelijk.
Als een deken ligt ons collectieve geheugen om onze aardbol heen. Met dichtbij de informatie
van onze recente ervaringen en in de verte de sporen van ons verleden.

Zonder onze ware plaats te kennen, handelen we volgens onze ware natuur.
Antennen voelen antennen en de lege ruimte is overbrugd.
"Logica brengt je van A naar B, verbeelding brengt je overal". (Albert Einstein)

Het proces ordent de chaos aan informatie. De functies van de bibliotheek, ordenen-bewaren-
beschikbaar stellen, blijven bestaan maar op een geheel andere wijze, in een nieuwe vorm. Het
grote energiesysteem is geen statische toestand, maar een proces. "Wijzelf zijn het beste archief
van onze eigen tijd".